

CRNA GORA
TUŽILAČKI SAVJET

TSP broj XXX/25

Podgorica, 29. decembar 2025. godine

Na osnovu člana 37 stav 1 tačka 9 Zakona o Državnom tužilaštvu („Službeni list CG”, br. 11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 92/2025), a u vezi člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta („Sl. list CG”, br. 67/15, 57/18, 78/21, 57/22, 66/24, 59/25, 103/25 i 129/25), T.S je na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, dao sljedeće

MIŠLJENJE

X.Y. poslanik S.C.G., izjavom „da postoji jasna sprega koleginice XY sa nadležnim tužiocem” i objavom „Tužilac XY za manje od 3 i po sata otkad je X.Y. pročitala moje saopštenje, izdaje naredbu da budem saslušan. U međuvremenu, X je morala da pođe, podnese prijavu, ona dođe do tužioca, tužilac formira predmet i izda naređenje da se od mene uzme izjava. Alal ti Vjera, X, zaradio si onu varijabilu za koju sam ti glasao! Jasno je da postoji sprega X.Y. i nadležnog tužioca X.Y.”, - ugrozio je samostalnost državnog tužioca, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, jer je putem medija i istupanjem u javnosti, vršio neprimjereni uticaj, pritisak i ometanje u radu, kojim se pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y., protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu.

O b r a z l o ž e n j e

Državni tužilac u DT, XY, T.S, dana 15.09.2025.godine, podnio je pritužbu zbog ugrožavanja njegove samostalnosti od strane poslanika S. C. G., X.Y., u kojoj je naveo da je dana 01.09.2025. godine obaviješten od strane službenika U. p.- R. c. b. „C.” – O.b.i P. da je poslanica S. C.G. X. Y. podnijela krivičnu prijavu protiv X.Y .zbog navoda objavljenih na portalu „V.”. Nakon što je upoznat sa sadržinom prijave koja mu je dostavljena putem mobilne aplikacije „V.”, izdao je obavezujuće uputstvo službenicima označene uprave da prikupe potrebna obavještenja od prijavljenog, a kako bi nakon analize mogao odlučiti o daljim postupcima. Od Y. je narednog dana prikupljeno obavještenje na navode prijave, a nakon što mu je dostavljen zapisnik o prikupljenom obavještenju, izjasnio se da u konkretnom slučaju nijesu ostvareni elementi bilo kog krivičnog djela ili prekršaja. Međutim, u međuvremenu je saznao da je imenovani nakon datog obavještenja u označenoj upravi dao izjavu medijima, dok je naknadno saznao i da je isti dio svoje izjave objavio na društvenoj mreži „F.”, gdje je u opisu istaknutom ispod video, između ostalog, napisao: „Tužilac X.Y za manje od 3 i po sata otkad je X.Y pročitala

moje saopštenje, izdaje naredbu da budem saslušan. U međuvremenu, X je morala da pođe, podnese prijavu, ona dođe do tužioca, tužilac formira predmet i izda naređenje da se od mene uzme izjava. Alal ti Vjera, X., zaradio si onu varijabilu za koju sam ti glasao! Jasno je da postoji sprega X.Y i nadležnog tužioca X.Y” pa cijeneći ove navode, nalazi da je od strane imenovanog izvršen neprimjeren uticaj i ugrožena samostalnost državnog tužioca prilikom postupanja, zbog čega podnosi pritužbu u vezi ugrožavanja njegove samostalnosti.

T.S. je shodno odredbama člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta, prije davanja mišljenja pribavio spise predmeta koji su formirani povodom prijave poslanice X.Y protiv poslanika X.Y, i to: 1. audio snimak izjave date medijima, poslanika X.Y ispred R.c.b. „C.” u P. u vezi spornog slučaja (dostupan iz javno dostupnih izvora); 2. spise U. p.(akt br.XXXXXXXXXXXXXX/1 od 4.12.2025.godine) formirane po prijavi poslanice X.Y. iz P., od 01.09.2025.godine; i 3. Zapisnik Uprave policije o obavještenju prikupljenom od građanina od 02.09.2025. godine.

Poslanik X. Y. prilikom davanja izjave medijima ispred R. c. b. „C.” u P.između ostalog saopštio je da postoji: „jasna sprega kolegice X.Y sa nadležnim tužiocem”.

Uvidom u “screen shot” sa F. profila poslanika X.Y, , koji je dostavio državni tužilac X.Y uz pritužbu, proizilazi da je poslanik X.Y objavio: „Tužilac X.Y. za manje od 3 i po sata otkad je X.Y. pročitala moje saopštenje, izdaje naredbu da budem saslušan. U međuvremenu, X. je morala da pođe, podnese prijavu, ona dođe do tužioca, tužilac formira predmet i izda naređenje da se od mene uzme izjava. Alal ti Vjera, X. zaradio si onu varijabilu za koju sam ti glasao! Jasno je da postoji sprega X.Y i nadležnog tužioca X.Y.”

Dana 02.09.2025.godine, prilikom davanja obavještenja policijskom službeniku U. P., PJ P.a na osnovu člana 257 st.2 ZKP, X.Y između ostalog navodi: „Što se navedene prijave tiče smatra da je ista podnijeta samo sa jednim razlogom, pokušajem njegovog zastrašivanja i ućutkavanja, u sprezi sa nadležnim tužiocem, koji mimo svojih ovlašćenja ekspresno nalaže službenicima policije da ga pozovu i tim povodom saslušaju”.

T. S. je imao u vidu relevantne norme i međunarodne standarde od značaja za odluku da li je došlo ili nije do ugrožavanja samostalnosti državnog tužioca i to da je:

Članom 134 Ustava Crne Gore propisano da Državno tužilaštvo jedinstven i samostalan državni organ koji vrši poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela i drugih kažnjivih djela koja se gone po službenoj dužnosti.

Članom 136 stav 1 Ustava Crne Gore propisano da Tužilački savjet obezbjeđuje samostalnost državnog tužilaštva.

Članom 3 Zakona o državnom tužilaštvu propisano da se poslovi Državnog tužilaštva ne smiju vršiti ni pod čijim uticajem i niko ne smije da utiče na Državno tužilaštvo u vršenju njegovih poslova.

Članom 37 stav 1 tačka 9 Zakona o državnom tužilaštvu propisano da Tužilački savjet pored nadležnosri utvrđenih Ustavom razmatra pritužbe državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava i zauzima stavove u vezi ugrožavanja njihove samostalnosti.

Članom 73 a Poslovnika Tužilačkog savjeta propisano da se ugrožavanjem samostalnosti državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava smatra radnja, pritisak, prijetnja, uticaj instrukcija, ometanje ili propuštanje postupanja, kojima se, neposredno ili posredno, pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje tužioca, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonom. Ugrožavanje samostalnosti može poticati od lica unutar državnog tužilaštva (unutrašnje ugrožavanje) ili od lica, organa, organizacija i subjekata izvan državnog tužilaštva (spoljašnje ugrožavanje).

U obrazloženju Preporuke 19 (2000) K. M.S.E. Savjeta Evrope definisano je da „neopravdan uticaj znači ometanje u slučajevima koji ne spadaju u one koji su zakonom predviđeni od strane bilo kog drugog nadležnog organa, bilo izvršne ili zakonodavne vlasti, kao i ekonomskih snaga i lokalnih vlasti i političkih aktera“. Kada takvi neopravdani uticaj, ometanje i pritisci mogu da nastanu ili do njih dođe tužilac neće biti u stanju da zaštiti interese pravde, neće biti u stanju da poštuje vladavinu prava, ili ljudska prava i biće nemoćan da djelotvorno postupa u slučajevima korupcije ili zloupotrebe moći države.

U Mišljenju br. 9 (2014) K.V.E.T o evropskim normama i načelima za tužioce se navodi da: „E.S.Z.LJ.P je smatrao neophodnim da naglasi da „u demokratskom društvu ni sudovi ni istražni organi ne smiju biti podvrgnuti političkom pritisku. Iz ovoga slijedi da tužioci treba da budu samostalni u donošenju odluka i da prilikom saradnje sa drugim institucijama treba da obavljaju svoje dužnosti bez spoljnog pritiska ili miješanja izvršne vlasti ili parlamenta, uz poštovanje načela podjele vlasti i odgovornosti“. Samostalnost tužilaca nije prerogativa ili privilegija koja je data u interesu tužilaca, već predstavlja garanciju u interesu pravične, nepristrasne i djelotvorne pravde, kojom se štiti javni interes i privatni interesi datih lica. Države moraju osigurati da su tužioci u mogućnosti da obavljaju svoje funkcije bez zastrašivanja, smetnji, uznemiravanja, neprimjerenog uticaja ili neopravdanog izlaganja građanskoj kriivčnoj ili drugoj odgovornosti.

U Mišljenju br. 8 (2013) K.V.E.T. se navodi da: „Posebno treba pomenuti da reakcija na napad, klevetničke izjave i dr. treba da dođe od predstavnika javnog tužilaštva kao cjeline, a ne od pogođenog tužioca, jer se tako izbjegava rizik da budu predstavljene ili posmatrane od strane javnosti kao lično pitanje ili stvar ličnih odnosa.

X.Y je poslanik S. C. G., odnosno poslanik S. C. G., p s u S. i predstavnik E. S.

Cijeneći naprijed iznijeto T. S. smatra da samo iznošenje informacije u javnosti da je državni tužilac naložio da se od poslanika X.Y uzme izjava samo po sebi ne predstavlja spoljašnji neprimjeren uticaj.

Međutim, imajući u vidu političku poziciju X.Y. (predstavnik z. v.), kontekst i vrijeme kada je dao izjavu, „jasna je sprema kolegkinice X.Y. sa nadležnim tužiocem“, kao i objavu

na svom F. profilu: , "Tužilac X.Y. za manje od 3 i po sata otkad je X.Y. pročitala moje saopštenje, izdaje naredbu da budem saslušan. U međuvremenu, X. je morala da pođe, podnese prijavu, ona dode do tužioca, tužilac formira predmet i izda naređenje da se od mene uzme izjava. Alal ti Vjera, X, zaradio si onu varijabilu za koju sam ti glasao! Jasno je da postoji sprega XY i nadležnog tužioca XY", nakon razmatranja sadržine izjave i objave, te polazeći od navedenih normi i standarda, Tužilački savjet je mišljenja da iste predstavljaju neprimjereni uticaj, pritisak i ometanje u radu državnog tužioca koji u vrijeme kada je data izjava nije donio odluku o predmetnoj prijavi. Takođe se na navedeni način vrši targetiranje u javnosti državnog tužioca, čime se aludira na njegovu političku opredijeljenost i pristrasnost ("u sprezi sa X.Y"). Ovakvim postupanjem poslanika se koristi javna funkcija i politički položaj poslanika, da se sa te pozicije utiče na državnog tužioca i njegovu odluku, odnosno, u konkretnom, pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu.

Takođe, imajući u vidu sadržinu objave i iznijete tvrdnje i ocjene o radu državnog tužioca, očigledno je da se iste ne mogu podvesti pod slobodu izražavanja, odnosno pravo javnosti da zna kako funkcioniše pravosuđe i kao takve su neprihvatljive, i podrivaju povjerenje javnosti u rad državnog tužilaštva.

U konkretnom slučaju radi se o zloupotrebi svrsishodne javne kritike, koja je inače dozvoljena, ako nije u funkciji ugrožavanja samostalnosti državnog tužilaštva.

Analizirajući izjavu i objavu poslanika, po mišljenju T.S, iste se ne mogu podvesti pod slobodu izražavanja, odnosno pravo javnosti da zna kako funkcioniše pravosuđe i kao takve su neprihvatljive, tako da se radi o zloupotrebi svrsishodne javne kritike, koja je inače dozvoljena, ako nije u funkciji ugrožavanja samostalnosti državnog tužilaštva.

Shodno navedenom T.S je na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, dao mišljenje da navedena izjava i objava poslanika X.Y predstavlja spoljašnje ugrožavanje samostalnosti državnog tužioca, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, te da je na opisani način poslanik putem medija i istupanjem u javnosti, vršio neprimjereni uticaj, pritisak i ometanje u radu, kojim se pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu.

PREDSJEDNIK
TUŽILAČKOG SAVJETA
X.Y, s.r